

28-7-82

“దండోలు, బాబు! నా పేరు మరెవ్వరినీ బాబయ్యనా వయసు మూడొందరేళ్ళు బాబు. నా పుట్టిమారు వాయిజాగు. పుట్టివకాణ్ణింది వాయి జాగు పోలిస్తే వన్ ఆవరణలోనే ఉంటున్నాను. ఓడల రేవుకాదున్న కొండంతెత్తేదిగి పోనాను. మరంసేత మూడొంద రేళ్ళుగా వాయిజాగులో అమ్మి మూస్తానే ఉన్నాను కాని బాబూ భయంసేత ఇన్నాళ్ళూ మాట్లాడ వేకపోనాను. ఇయ్యాల ఈ బాబు కాగితం, కంం తిమకొచ్చి రవాస్యంగా అప్పారావు గా డెలా వచ్చిపోవాడు, ఫకేడుగాడు జైలు కెండు కెర్తివాడు నా సెవిలో నంగజ్జెప్పు నాను కత రానుకుంటా వచ్చాడు. అంచేత వోప్పే నాను బాబయ్యో?

అయేల!
 రాతిరి పది గంటల వేక—పోలిస్తే పను భయం భయంగా కువికిపొట్టు పడతందండ. ఈ దేశంలో పోలిస్తే పనకిభయమేంటి, బెగుతేంటి? అయ్యెప్పుడు కుంభకర్ణుడి తమ్ముళ్ళా మఖంగా విద్ర పోతునే ఉండ్రాయి కందా అనీకండి, బాబయ్య! పనీ పొలా లేని నాయాళ్ళు పమ్మె శ్లేష్టారు ధరలు తగ్గించ మనో, జీతాలు పెంచువో ఆళ్ళమీద లోలివార్కీ పెయ్యాల. ఏ డివీపు బాబో అర్ధరాత్రి పారొచ్చి ముండల కంపేమీద రెయిడింగు కెర్తామంటాడు. పొట్టు కూటికోసం మావనుముకుంటున్న ఆ గుంటుల్ని తెచ్చి లాక్సులో అడేయాల. పావుల మడుం కాడ పేకాట్లాడే నాయాళ్ళు తెచ్చి మాసేప్పు కేసులు బనాయించేయాల. రోడ్ల మీద జంతికలు, పకేడిలు, వళ్ళూ కాయలూ అమ్ముకునే వోళ్ళువి పెడర గొట్టేసి బ్రాపిక్కు క్షియర్ పేసేయాల. ఓలమ్మో! ఓలమ్మో! ఎన్ని పన్ను! ఇలాటి ఎడమపన్ను ఏనీ లేవప్పుడు ఏ ఎడవ నాకేడుకులూ పాడమకు పచ్చి ‘మారాజాలాటి’ (డబ్బు లొచ్చి) కేసులు లేవప్పుడు గండా పోలిస్తే పనకి మకంగా విద్ర రట్టేది. వాయిజాగు లాటి మహాకట్టంల ఇలాటి దయ్యుడ గొట్టు కేసులేవి లేకుండా ఏలా గుంట్రాయి కాని? ఆ యేక ఇలాటి ఎడవ కేసులేవి తగలేదు. క్రెయిం బ్రాంచి ఎన్నయి బాబు ఎవరో పోక్టీలో వప్పుకూ కులాసాగా మాట్లాడతన్నాడు. పులును తాగిన పిల్లి లాగ మొహం పెట్టుకునుండి ఆ బాబు వప్పుతన్నా డంటే పోర్కీ పెద్దొరప పోర్కీ అన్నమాట. ఆ పోర్కీ ఆ బాబుకి అవక వెయ్యూ రెండూ ఇచ్చినా ఆ ఎవక తమకి పది పరకా దొరకా పొద్దా అప్పు ఆక మిగతా జనాళ్ల మొవోర్లో ఎలుగుతూ కుబిద్రాది.

ఇలాగళ్ళందరూ అనందం గుండగా ఆ అనందాన్ని పెడర గొట్టేదానికి మోగింది బాబు పోను!
ఆ పోను మాట్లాడింది డి విప్పే బాబు.
 ‘మమాళ్ళో మూడైల్లగా మూడొందల మున్న య్యారు నై కిళ్ళు పోనాయి. పోలిమలు జీతాల్ని మ కునేది వన్నెయ్యుడానికా తిని లోంగో దానికా అంట వ్నాడు బ్రెజి! మరి మవ్వేటంటావు’ అన్నాడు.
 క్రెయిం బ్రాంచి ఎన్నె బాబు మొహంలో వప్పు ఇలిరి పోనాదండి.
 ‘అబ్బెళ్ళో! వేద్దాకో! ఇప్పుట్టి గేషన్ జరిపిస్తన్నా వ్నాలో! ఎన్నుదూ దొరకడం నేడు’ అన్నాడండి బాబు.
 ‘ఆ మాట ఇవి విప్పే బాబు ఇంతెత్తగిరి నాదండి.

‘ఆళ్ళు దొరకలు మనం పట్టుకోవాలి. అంతగేవి ఆళ్ళుంజ్జూళ్ళో వోప్పివి దొరికి పోతామంటే అప్పుడు మనం పట్టిమకుని లాక్సులు లడిదానికి రడి అనిపోతే ఎన్నెలు, ఎన్నెలు, పోలిమలు అఖ్ఖురేదు. టేషన్లన్నీ ఎత్తేవచ్చు.’ అగ్గి విప్పు అరసెతిలో ఎట్టిరట్టు భయంకరంగా సెప్పినాడండి విప్పేబాబు. విప్పందు కున్న ఎన్నే బాబు మొహం సెనుట్టట్టేసినాడండి.
 ‘మరంసేత నాను సెప్పేటేంటే మరో ఇరవై వాలు గ్గంట లోపల అడ్డె...అంటే ఎప్పుడ్చి ఆ సైకి

కెళ్ళుకెళ్ళినోడ్చి తెచ్చి లాక్సులు లడియండి. నేకపోతే ప్రజ వెై రెతి పోతారు. పనీ పొలా లేని మన సై యో క్కుకి పిటిషన్లెట్టేస్తారు. అవక ఆళ్ళు నా డోక్కు, నాను మీ డోలు పింటియాల. ఆ గొడవ లేకేకుండా రెవటికల్లా అడ్డె గాలించట్టుకుని కేసు బనాయిం చేయండి. నేకపోతే మీకు పన్నెన్న సార్లర్కూ తప్పవు. అంచేత ఒళ్ళు దగ్గరుంచుకుని పన్నెయ్యుండ’వి గదమాయించినాడండి.
 ‘ఎన్నె, రన్నెప్పి, సెల్యాట్ గొట్టె పోనెట్టేసి

అంధ్రప్రభ పవిత్ర వార్త (తెల 73

వాయిగా విశాల ప్రాంతానికి వచ్చినాడు. ఆ తర్వాత అడికి కు వుట్టింది. కోపం వచ్చింది. అలాగే మూడోది తీర్చుకోవడం ముఖ్యమనిపించింది. కష్ట పడదామని పూసేడు. ఎక్కడా కూర్చోకూ నేడు. "కడుపు విండ తిండి తివామని కోవటం మనిషి కున్నప్పుడు కోర్కె. ఆ కోర్కె కోసమే కోటి ఏసెలు ఏస్తాడు. వాయంగా దొరక్కపోతే ఏటి నేనైనా పొట్టుకి పడితేడుకూడు సంపాదించు కోవాలనే కోపోతే మనిషి బతుక్కు అర్థం నే" దని నీవుప్పుడు ఎప్పుకో పెప్పివ. మాటలు అడికి గురు తొచ్చివాయండి. ఇప్పుడాడికి ఆ మాటలు అర్థమయ్యివినించి జీవిత పత్రం గ్రహించేవని తెగ సంబర వడిపోవడం. ఆ రోజుల ఆకలి అమల గించి ఆ రోజు మొదటిసారి పూర్ణా మార్కెట్టు కాడ పొవు ముందు తాళం లేని సైకిలు కొట్టిన కంపనారెంకో ఎవరై రూపాయల కమ్యూనీడు. తర్వాత ఆ పని ముఖంగామా, వాయిగామా పీయ్యేడు. అర్జెల్లుగా అదే పన్న ఉంటూ రెండోదంల సైకిళ్ళు దొంగలాడి మకంగా బతిక్కున్నాడు. ఆఖరుసారి ఆ రోజుల కిందట సైకిలిమ్మిన డబ్బులు మొన్నటితో అయిపోయాయి. రెండో రోజు బట్టి తిండి నేడు. కళ్ళు తిరుగుతున్నట్లు అట్టవాయి. ఉడిపి పోటలు కాడ కావు కానేడు సింవ్యాచెలం.

అర్జెల్లు కిందట ...
 నీరు నీకట్ల ఎన్నెల శృణావంకో బుగ్గల బయిన శవం గాలికి నెదిరి సంధ్రపు బొడ్డుని ఇనకమింప వేరుకుపోయింది. ఎన్నెల్లో కొంజారం నేవనాగి ఎలిగిపోతున్నాడండి సెంద్రంబాబు. ఆ బాబు లొసు దీనినీ బాబుకి ఒక్కడే తలకొరి వెట్టే దిక్కండి. సెంద్రం బాబు ముట్టూ పేప్ప వేవల్లాగ దడి కట్టి క్రూకున్నారండి ఆ బాబు స్నేయితులు. ఆ బాబులంతా అప్పటికి ఇంకా కాలేజీలో వరుపు కుంటున్నా అప్పటికే ముందు రుని మూప్పవారండి. ముంద రుని మూప్పవారండి. రాతి కిబ్బుల్లో గుడ్డ లిప్పుకుని అడోళ్ళు నేనే డేవులనీ మూప్పవారండి. సుఖాలన్నప్పుకునివచ్చి సూప్పి ఆ బాబు లందరికీ మామూలు సుఖాల మీద ఇంకే పుట్టినాడండి. మరంపెత ర్థిల్లింగ్ అవేటో బాబు నాకు నోరు దిరగబండి. రానికోసరం ఏదైనా నేడ్దారేట్రా అవ్వారండి ఆ బాబు స్నేయితులు. వరేవన్నాడండి సెంద్రంబాబు. మరంబులే ఏటి నేడ్దారో మన్నే నెప్పేరే... మప్పే మాకు నాయకుడిని మారాజవిగందా! అవ్వారండి కడం బాబులు. సెంద్రంబాబు సింబం నేపు అలోసిందివాడండి. అలోసింది, అలోసింది 'ఒరే! సరదాకి స్కూటర్లో, సైకిళ్ళో దొంగతనాల్లేస్తే పొగుంటింది' అనడగినాడండి స్నేయితుల్లో 'మా బతగి నెప్పవచ్చరా! అల్లడేదో సినిమాలో జేమ్ముబాడుగాడు అలాగే గిందా నేసినాడు. అడి దొంగతనాలు మాస్తుంటే మనకి ఒంటిమీద కళలు ఏక్కాబాడిన పోనరా?' అవ్వారండి మేస్త పళ్ళు. 'వర్షానిం డంటే నెగండి' అనుకున్నారండి అందరూ కలిసి, నెగినవారండి అందరూను.

పాఠకులకు విజ్ఞప్తి

పోస్టల్ రేట్లు పెరిగినందువల్ల పోస్టుద్వారా తెప్పించుకొనే వారికి 'ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక' చందా రేట్లు సవరించవలసివచ్చింది. ఈ రేట్లు 16-6-82 తేదీ సంచిక నుంచి వర్తిస్తాయి.

పాఠకులు ఈ విషయం గుర్తించి సహకరించాలని ప్రార్థిస్తున్నాము.

కాత్ర చందా రేట్లు ఇలా ఉంటాయి;

వివరాలు	విజయవాడ వై.	పోస్టుద్వారా వై.
మూడు నెలలకు	19-50	22-75
ఆరు నెలలకు	39-00	45-50
సంవత్సరానికి	78-00	91-00

మార్కెటింగ్ మేనేజర్

నీకట్ల రొడ్డు మీద స్కూటర్ రెట్టేసి వో వదును జంట రామకృష్ణ బీచిలో సరిపలాడుకుంటున్నారండి. అది నూసినారండి సెంద్రంబాబు, ఆరి స్నేయితులును. అంతేనండి. తర్వాత ఆ వదును జంట మళ్ళెప్పుడూ ఆళ్ళు స్కూటర్ని కానుకోనేక పోయేరండి. మంత్రం వేసి మాయ జేప్పవట్టు దొంగతనం జేప్పి ఎప్పుటికీ పట్టుబడ వండుకు సెంద్రంబాబు, ఆరి స్నేయితులు ఒక శ్లోకలు అడిసందించీముకున్నారండి. ఆసందించినారండి.
 తర్వాత ఆళ్ళు కా ఆనందం అంబాటును పోవారండి. ముందుతెల్లనికీ ముందం తెల్లనికీ డబ్బుల్లేక పోయినప్పుడు స్కూటర్ని దొరక్కపోతే సైకిళ్ళు దొంగలాడేవారండి. అవమ్యూసి ముఖంగా జల్పానేస్తూ ఉండివోగండి. అలాగే అర్జెల్లతోమా మాటికనై మూడు సైకిళ్ళు దొంగలాడేవారండి.
 ఆ యేక ఆ బాబులు సరదా నేమకుందా రను కున్నారండి. కాబట్టివేసేరండి. అంచేత కురపా మార్కెట్టుకాడ కాసినారండి.
 ఉడిపి పోటలు కాడ కావు కాసే రెండు గంటల గడిసినా ఏ ఏదననా కొడుకు అక్కడ సైకిల్లేట్టుట్టు కనవళ్ళెందండి సింవ్యాచెలంగడికి. అదలాగే గోతికాడ ఏక్కనాగ కానుక్కూసున్నా డండి. ఇంకో గంట గడిసినంతి ఎవడో తలమూసేవడండి సైకిల్లుకొచ్చి కాసే తాగుదరని హోటలు కోసలి తెప్పినాడండి.

సింవ్యాచెలంగడి మొఖంకోకి ఎలిగిచ్చినారా దానందంగా ఎలిగిలాకుకోసం నాలుక ఎలిబడిన గట్టికుక్క లాగి అశగా నెయ్యేసి స్టాండు లేసినాడండి.
 దిక్కుమాలిన శూచ్చి నూసిన నక్కల్లాగి కురండి మన్నేలో కిళ్ళిబట్టికాడ బీడిలు కలుస్తు పోలిను బాబులు. సింవ్యాచెలంగడి సెయ్యట్టుకు నీప్పనవ్వు నవ్వేరండి. సింవ్యాచెలంగడి మొఖం పో పోనాడండి.
 సెంద్రంబాబు, ఆరి స్నేయితులూ కురపా మార్కెట్టుకాడ అగంటు నేపు గడిసేసరికి వో సైకిలు దొరికినారీ బాబు. ఆ బాబు సైకిలు స్టాండు తీసేసరికి వో ద్రున్నేసికొని ఉన్న జవానుబాబు ఎలిసొచ్చి సెంద్రంబాబు సెయ్యట్టుకున్నాడండి నీకట్ల. ఎలితుల్లో ఆ బాబు మొగం నూసి డియన్నీ బాబు కోట్లనీసి పోల్చిన సెయ్యట్లనీ సెయ్యట్ల కోట్లనాడండి. సెంద్రంబాబు ఆ జవాను బాబు నేతిలో వో పచ్చకాగితం పెట్టినాడండి. జవానుబాబు మరో మారు సెయ్యట్ల గొట్టి ఎలిక్కి తిరిగి నూడకందా ఎలిపోనాడండి.
 అట్టుకున్న సైకిల్లోపాలు సింవ్యాచెలం గొట్టి లేవను కట్టుకొచ్చినారండి. అట్టి నూడగానే గుర్తాదం బాబుకి మా సెడ్డకోవ మొచ్చినాడండి. దుఃఖం కూడా వచ్చినాడండి. ఎందుకంటే నంది.

అంతకుముందే ఎప్పీ బాబు నాలుగు పోస్టు జేసి ఎమిడిసిపాల్కు తిట్టినాడంటి. ఈ ఎడవ సుంచేకదా వా నిన్ని మాటలు వదాల్చొచ్చిందని ఆ బాబు మా పెద్ద ఇంట్లోనాడంటి. ఆ డుఃఖంతో ముందు సంవ్యాసెంగోడి మోకాళ్ళ మీద, మోసేతి మీద కొట్టినాడంటి. సంవ్యాసెంగోడు సెలించడం. 'నామ కొట్టిన దెబ్బలన్నీ దున్నపోతుమీద వాన గురిసి వచ్చాయి పోనాది. ఈ ఎడవేటి సెలించనే' డని గుర్తాడం బాబు మరి కొద్దిగా ఉక్కిష్ట పడిపోనాడంటి. మరి రెండేసి వాడంటి. సంవ్యాసెంగోడ్ని గుర్తాడం బాబు కొడతా ఉంటే సుట్టూ పేరివ జవామబాబులు సరదాగా సినిమా జానపట్టు జానీవారంటి.

గుర్తాడంబాబు రెచ్చిపోనాడంటి. రెచ్చిపోయి సంవ్యాసెంగోడి గుండె మీద, పక్కల్లోనూ, కొట్టగూడని చోట్లా గుడికి గుడికిమని పేతుర్తో గుడ్డిసి, బాలుకాళ్ళలో తప్పినాడంటి.

అంతేనంటి! సంవ్యాసెంగోడి భూమిపూడి మాకలు కొళ్ళేరిమ కున్నాయంటి.

సంవ్యాసెంగోడు కునికీసం తర్వాత గుర్తాడం బాబు కోపం నుంచి తేరుకున్నాడంటి. ఆడు వచ్చి పోనాడని తెలిసినాక ఆ బాబు గుండె బారీ పోనాడంటి. సుట్టూ పేరివ జవాబు మొఖంలో నెత్తురు మక్క గూడ వేడంటి. తెల్లగా పాలిపోయింది. టేషన్ గోడ మీద పాకుతున్న పురుగుని బల్లివోగ్గేసి పకవకా మూలకెల్లి దాగుండి పోనాడంటి. కాని పురుగు బతకవేడంటి. మరో మూల్చాంచి మరో బల్లొచ్చి ఆ పురుగుని తినివేసాడంటి. పురుగుంటే కనండి. గుర్తాడం బాబుకి వచ్చిన కనండి.

గుర్తాడం బాబు బుర్ర పకవకా పాదరసం వాగ వచ్చేస్తాడంటి. ఆ బాబు సాక్ మంచి తేరుకుని పరికి రాత్రి వదలాయెందంటి. టేషన్ భయం భయంగా కునికీపాల్కు వదలెందంటి. కనం సుట్టూ పుచ్చల్లాగ ఆ బాబు సుట్టూ జవాబు కూకుని మగతగా ఆలోచనలో పడిపోనారంటి. ఒకంటి బాబు వంగితి. కావా సేవటికి గుర్తాడం బాబు వెదవి విచ్చి టీ ఆల్చా మన్నాడంటి. ఓ జవామబాబు లగెత్తి తెచ్చి టీ ఆల్చాకొచ్చినా డంటి.

కాంతంగా టీ తాగి, నాలుగు సిగరెట్లు తగలేప్పి వోరిప్పి, 'సంవ్యాసెంగోడ్ని సైకిల్ని ఆల్చుకు రావడం ఎప్పుడై నా నూసేరే(ట్రా)?' అని అడిగిడంటి. 'వెయ్యో—ఎప్పుళ్ళూ నూడ్చేదు. సీకట్లో కదా ఆల్చుకొచ్చాం. టేషను ముందున్న టీ కొట్టు పకీరుగాడు తప్ప మరెవరూ నూడ్చేదు సారీ! ఓ జవాబు బాబు నెప్పేడంటి.

పటుసేపు ఆలోచించిన గుర్తాడం బాబు ఉపేరుగా నాగేడంటి. ఇద్దరు జవాబున్న పీలీసి సెవిపో ఏటో నెప్పేడంటి. మరో ఇద్దర్ని పీలీసి మరేటో నెప్పేడంటి. నలుగురూ బయలెల్లివారంటి!

ఆ రంగం గడిపినాడంటి.

రోడ్లంతా పేరు సీకటిగా ఉంది. సరికాలంవల్ల ఇకనం ఎప్పుల్లా రోడ్ల మీద తిరగడం వేడంటి.

నటరత్నాలు

ప్రముఖ నటుడు, రచయిత శ్రీ మిక్కిలి నేని రాధాకృష్ణ మూర్తిగారు నిర్వహిస్తున్న 'నటరత్నాలు' క్రింద వచ్చేవారం ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రికలో పునః ప్రారంభమవుతుంది.

- ఎడిటర్

రోడ్లవతల కొళాయికాడ ఈదిదీసం మనగ్గా ఎలుగు తున్నాడంటి. బప్పున ఓ రాయెచ్చి దానికి తగిల్చా డంటి. పూర్తిగా సీకటుయిపోనాడంటి.

పోలీసు టేషన్లోంచి ఇద్దరు మనుషులు గది గదా మరో మనిషిని మోసుకు రెచ్చి కూళాయిగట్టు వివన వడుకోబెట్టి ఇద్దరూ మళ్ళీ టేషన్లో తెచ్చిపోనారంటి.

ఇప్పుడు అక్కడున్నది ప్రాణంలేని మనిషింటి. సంవ్యాసెంగోడి కనం అంటి.

రాణి బొమ్మకాడ కొంపా గోడూ లేని నన్నాపోళ్ళందరూ వడుకుంటారంటి. పకీరుగాడు అక్కడే వడుకున్నా డంటి.

పకీరుగాడు పిచ్చుప్పుడు బాగా డయ్యడం అనుభ గించినాడంటి. అడి బాబు నారాయణ అడికి పదేళ్ళప్పుడు అడమిని వోడిలీసి మరెవరినో లేపుకెళ్ళి పోయెడంటి. ఆళ్ళమ్మ అక్కడా ఇక్కడా పాచిపన్ను సేస్తూ అట్టి ఇరవై ఏళ్ళొచ్చిదాకా వెంచి ఆ తర్వాత టి. డి. వచ్చిసి నచ్చినాడంటి.

అందాకా బొమ్మగా తిని తొంగివి ఇంకా టయి ముంటే పీట్లు పేకాడ్తూ గడిపిన పకీరు గడికి ఎలా బతకాలో తెలిక రాములమ్మ ముండల కంపెనీలో ముందు బ్రోకరుగా సేరినాడంటి. ఆ తరవాత గుంటల్ని సంపాదించి అడే సొంతంగా కంపెనీ ఎల్చుకున్నాడంటి.

కంపెనీ ఎల్చుకున్నాక అడి పని మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలుగా సాగినాడంటి. అయితే అడి కా పుఖం అట్టే కాలం విలబళ్ళెడంటి.

ఒక రోజు అడి కంపెనీకి బంగార బొమ్మ లాంటి అమ్మళ్ళే ఎప్పుళ్ళో తిసుకొచ్చి అమ్మీవారంటి. ఆ అమ్మళ్ళే చూడగాచీ పకీరుగాడి తమనూ, వయసూ రెండూ పుంకరించి నాయెంటి. ఆ అమ్మడి పేరు లచ్చినుంటి. పకీరుగాడు లచ్చిమిని అమ్మకానికి పెట్టు కుండా తన కోపం అట్టే పెట్టుకున్నాడంటి.

రాత్రివ్యాసరికల్లా ఇదివరకట్లా తాగుడు మానీసి వెచ్చగా లచ్చితో కొరికలు వండించుకువీడంటి. వండిన కొరికలు జీవితాంతం అలాగే ఉండిపోవా లనుకున్నాడంటి. అందుకే దాన్ని పెళ్ళి సేసుకుందా రనుకున్నాడంటి. మూర్తం కూడా ఎల్చుకున్నాడంటి. అయితే అడి కొరికలు వండవేడంటి.

పుచ్చిపోనాయెంటి.

మూర్తం మూడు రోజు లుండవగా లచ్చి ఎందుకో పకీరుగాడి పెట్టె తీసినాడంటి. దా పకీరుగాడి బాబు నారాయణ పోటో మానీ 'చవల ఇక్కడుం' డని ఆళ్ళర్పంగా అడిగినాడంటి.

'అదిక్కడుండక మరేడుంటాది?' అది మా అయ్య పోటో' అన్నాడంటి పకీరుగాడు.

అంతేనంటి! కెప్పువ కేకేసినాడంటి లచ్చిమి. ఆ కేకకే క్షుం టేనింగీ నేలాపికం అయిపోయి పోయం వచ్చేనుండిడంటి. కాని ఆ కేకకే క్షి నేడంటి. అది ఎ్కరికేకంటి.

పకీరుగాడు బెగిలి పోనాడంటి. ఏటయిందే అని బుజ్జిగించి అడిగినాడంటి.

'మా అయ్యకూడా అడే!' అని సెప్పేసి ఎక్కి ఎ్కా ఏడ్చి ఇవక మాతిలో గంపేసి తన సాసానికి తిచ్చి ఏస్సిక్కున్నాడంటి.

పకీరుగాడు ఆ తరవాత పిచ్చోళ్ళాగ అయిపోనా డంటి. ముండల కంపెనీ వోగ్గే వేడంటి. బతక డానికి ఏదో డారి కావాలిగడంటి! పోలిస్తేవను గోడ వార పిచ్చు టీ బడ్డీ ఎల్చుకుని నచ్చిన పోవునాగా బతికేస్తాడంటి.

రాత్రి తొమ్మిదయ్యా దాకా ఉండి రాత్రిళ్ళు రాణి బొమ్మకాడ తొంగుంటాడంటి.

తొంగున్న వోళ్ళే లేసినారంటి పోలీసులు. కళ్ళు సులుముకుని లేసి ఎండకా అనికూడా అడక్కుండా కనాయివోడి ఎనక గాఠెనాగా పోలీసాళ్ళ ఎనక గోడు బయలెల్లి వాడంటి.

కుళాయి గట్టుకాడున్న శవాన్ని మూకే మేు వమాడు సేసుకున్నాడంటి గుర్తాడం పోలీసాళ్ళు తెచ్చిన పకీరుగాడ్ని లాకమ్మపా వాడంటి.

ఆ ఎనక రక్తంలో ఱొక్కె ముక్కలు ముగి పేరిసి కట్టినట్టుండే పెద్దాముస తిలో డాక్టర్ల బాబు కాళ్ళు ఎచ్చళ్ళూ నూడకుండా పట్టేస్తో కున్నాడంటి. జరిగిందంతా సెప్పీసి, డాట్రుబాబు తన్నెలాగ రచ్చించాలో సెప్పీసి ఆ సైన్ల తమ డయ బాబు—నిల్లలు గలోణ్ణి అనీసి కన్నీళ్ళే ట్టేకుకున్నా డంటి. డాట్రుబాబు పిచ్చు వచ్చు వచ్చేడంటి. గుర్తాడం బాబు ఆ వచ్చుకే అయిదు వేలు ఖరీదు కట్టెడంటి.

అంతేనంటి. సంవ్యాసెంగోడు గుండాగి రోడ్డు మీద నచ్చిపోయినట్టు వర్తిస్తేకెట్టు పుట్టినాడంటి. డబ్బున్న మా రాజులయితే కేసు మరోలా గుండీడంటి. దిక్కుమాలిన శవాల అంతకంటే ముందు కెల్లెవు బాబయ్య!

పకీరుగాడు మూడోదం ముప్పయ్యార్లు సైకిళ్ళు దొంగతనం సేసి, మళ్ళీ దొంగతనం సేస్తుండగా వట్టుబడ్డాడు గనక అడికి ఏడాది జైలు పిచ్చివీసా రంటి.

ఈ కథలూ సెప్పి ఇంట్లన్న బాబుచీ ఈ కథ రాసి ఏం పేరు పెడతావు, బాబూ? అనడీగినాడంటి. 'చెరిత్ర హనులు' అన్నాడంటి బాబు.

అంటే ఆళ్ళెప్పులండి? ఈ కథలో ఆళ్ళెక్క డున్నారండి? ★